

R O M Â N I A
TRIBUNALUL ARGES*
SECȚIA PENALĂ

Dosar nr.

ÎNCHEIERE

Ședința camerei de consiliu de la
Completul de cameră preliminară compus din:
PREȘEDINTE- Judecător de cameră preliminară
Judecător de cameră preliminară
Grefier

Parchetul de pe lângă Tribunalul Argeș reprezentat de procuror Bogdan Catrinescu

S-a luat în examinare, pentru soluționare, contestația formulată de inculpatul ... și inculpatul ..., împotriva încheierii din ... pronunțată de judecătorul de cameră preliminară în dosarul nr. ... intimați fiind inculpatul ... și părțile civile ... și ...

La apelul nominal făcut în ședința camerei de consiliu au răspuns: pentru contestatorul ... a răspuns av. ales ..., cu delegație la dosar, contestatorul ..., personal și asistat de av. ... cu delegație de substituire pentru av. ales ..., cu delegație la dosar, lipsă fiind contestatorul ... și intimații.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință după care:

S-a procedat la înregistrarea ședinței cu mijloace tehnice audio potrivit dispozițiilor art.369 alin.1 C.p.p.

Completul de cameră preliminară pune în discuție motivul pentru care s-a dispus repunerea cauzei pe rol, respectiv dacă se impune sesizarea Î.C.C.J. cu dezlegarea următoarei chestiuni de drept: dacă noțiunea de „folos necuvenit” prev. de art.13 ind.2 din Legea nr.78/2000 se circumscrie sintagmei „valoarea sumei sau a bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție este mai mare decât echivalentul în lei a 10.000 de euro”, prev. de art.13 alin.1 lit.a teza a IIa din OUG nr.43/2002, cu consecința atragerii competenței materiale a D.N.A. în temeiul art.13 alin.1 din OUG nr.43/2002.

Reprezentantul Parchetului reiterează concluziile formulate la termenul anterior. Apreciază că nu își găsesc aplicabilitatea dispozițiile art.475 C.p.p. nefiind întrunită condiția existenței unei chestiuni de drept.

Cu privire la solicitările contestatorilor privind sesizarea ICCJ pentru dezlegarea chestiunilor de drept, reprezentantul Parchetului arată că își menține concluziile formulate la termenul anterior.

Av. ..., pentru contestatori, arată că este de acord cu chestiunea pusă în discuție de completul de cameră preliminară. Apreciază că este aceeași chestiune de drept cu cea invocată de contestatori, însă sub o altă formă.

Cu privire la solicitările contestatorilor privind sesizarea ICCJ pentru dezlegarea chestiunilor de drept, apărătorul contestatorilor arată că își menține concluziile, solicită admiterea cererii de sesizare a ICCJ.

COMPLETUL DE CAMERĂ PRELIMINARĂ

* Operator de date cu caracter personal nr. 5085 și 5596

I. Expunerea succintă a cauzei

Prin încheierea din 19.12.2019 pronunțată în dosarul nr. 100/2019/1 al Judecătoriei Pitești, Judecătorul de Cameră preliminară, în baza art.346 alin.2 C.pr.pen. a respins cererile și excepțiile invocate și a constatat legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul nr. 100/2019/1 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Argeș privind pe inculpatul [redacted], trimis în judecată în stare de libertate pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit în formă continuată, prev. de art.13 ind.2 din Legea nr.78/2000 raportat la art.297 alin.1 C.pen., cu aplicarea art.35 alin.1 C.pen. și art.5 C.pen., inculpatul [redacted], trimis în judecată în stare de libertate pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit în formă continuată, prev. de art.13 ind.2 din Legea nr.78/2000 raportat la art.297 alin.1 C.pen., cu aplicarea art.35 alin.1 C.pen. și art.5 C.pen. și pe inculpatul [redacted], trimis în judecată în stare de libertate pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit în formă continuată, prev. de art.48 C.pen. raportat la art.13 ind.2 din Legea nr.78/2000 raportat la art.297 alin.1 C.pen., cu aplicarea art.35 alin.1 C.pen. și art.5 C.pen., a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și s-a dispus începerea judecării cauzei.

Împotriva încheierii mai sus menționate, inculpații [redacted] și [redacted] au formulat contestație, aceștia invocând aceleași motive care au argumentat cererile și excepțiile formulate cu ocazia primului ciclu procesual de cameră preliminară.

Respectiv contestatorul-inculpat [redacted] a invocat greșita încadrare juridică a faptelor reținute în sarcina sa, a invocat nulitatea unor acte de urmărire penală efectuate punctual de către un procuror necompetent, împlinirea termenului prescripției speciale, necesitatea suplimentării probatoriului, neclaritatea rechizitoriului determinată de o formulare ambiguă fără a se respecta criteriile de logică juridică ceea ce determină imposibilitatea observării naturii acuzației și a solicitat admiterea contestației, desființarea încheierii pronunțate și rejudecarea cererilor și excepțiilor invocate.

Contestatorul-inculpat [redacted], în susținerea contestației formulate, a invocat nelegalitatea respingerii excepției de necompetență materială a organelor de urmărire penală, inculpatul fiind trimis în judecată sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev. de art.13 ind.2 din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. cu aplic. art.5 alin.1 C.pen. și art.35 alin.1 C.pen., iar din descrierea faptei de către procuror a rezultat prejudicierea bugetului local cu suma de 505.160 lei. Raportat la dispozițiile art.13 alin.1 lit.a din OUG 43/2002, a susținut că, în prezenta cauză, competența de efectuare a urmăririi penale aparține Direcției Naționale Anticorupție și nu Parchetului de pe lângă Judecătoria Pitești. A apreciat că actele de urmărire penală efectuate de procurori din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Pitești sau Parchetului de pe lângă Tribunalul Argeș au fost realizate de organe judiciare necompetente material, sancțiunea fiind nulitatea absolută a acestora. S-a solicitat a se reține neregularitatea rechizitoriului întocmit de un procuror necompetent să efectueze urmărirea penală.

La data de 16 martie 2020 inculpatul-contestator [redacted] a formulat cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „dacă infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit prev. de art.13 ind.2 din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 C.pen. sau la art.248 C.pen. din 1969, la descrierea căreia s-a reținut, indiferent de calitatea persoanelor care sunt acuzate, obținerea pentru altul a unui folos necuvenit echivalent cu sumele stabilite drept prejudiciu în quantum superior sumei de 10.000 de euro, este de competența Direcției Naționale Anticorupție, prin raportare la prev. art.13 alin.1 lit.a din OUG nr.43/2002”.

La data de 11 iunie 2020 inculpatul-contestator [redacted] a formulat cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

- „dacă poate fi subiect activ al infracțiunii de abuz în serviciu în forma autoratului sau a complicității, administratorul unei societăți cu răspundere limitată ce nu are drept asociați

Statul ori alte dezmembrăminte ale sale, precum și Regii autonome ori alte persoane juridice de drept public”;

- „dacă infracțiunea de abuz în serviciu, funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit prev. De art.13 ind.2 din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 C.pen. sau la art.248 C.pen. din 1969, la descrierea căreia s-a reținut, indiferent de calitatea persoanelor care sunt acuzate, obținerea pentru altul a unui folos necuvenit echivalent cu sumele stabilite drept prejudiciu în cuantum superior sumei de 10.000 de euro, este de competența Direcției Naționale Anticorupție, prin raportare la prev. art.13 alin.1 lit.a din OUG nr.43/2002”.

Solicitățile au fost puse în dezbateră contradictorie a părților în ședința camerei de consiliu din data de 22.10.2020.

Completul de cameră preliminară a repus cauza pe rol și, la termenul din data de 05.11.2020, a pus în discuția părților, din oficiu, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „dacă infracțiunea de abuz în serviciu, în situația în care funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prev. de art.13 ind.2 din Legea nr.79/2000 raportat la art.297 C.pen. sau la art.248 C.pen. din 1969, la descrierea căreia s-a reținut indiferent de calitatea persoanelor care sunt acuzate, obținerea pentru altul a unui folos necuvenit echivalent cu sumele stabilite drept prejudiciu, în cuantum superior sumei de 10.000 de euro, este de competența Direcției Naționale Anticorupție, prin raportare la prev. art.13 alin.1 lit.a din OUG nr.43/2002”.

II. Punctele de vedere cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept au fost exprimate astfel:

Contestatorii-inculpați și , prin apărători, au susținut admisibilitatea cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, în sensul că sesizarea urmează a fi realizată la cererea unei părți din dosar, sesizarea va avea loc în cursul soluționării cauzei în procedura de cameră preliminară, practica ÎCCJ fiind în sensul de a accepta sesizările formulate de completuri investite cu soluționarea cauzei în procedura de cameră preliminară (Deciziile ÎCCJ nr.22/2016, nr.14/2017, nr.19/2017 și nr.2/2018). A apreciat că Tribunalul Argeș este investit cu soluționarea cauzei în procedura de cameră preliminară în ultimă instanță, decizia pronunțată pentru soluționarea contestației nefiind supusă niciunei căi de atac, iar sesizarea are ca obiect o problemă de drept procesual. Între chestiunea de drept supusă analizei și soluționarea cauzei în procedura de cameră preliminară există o strânsă legătură, întru-cât s-a invocat neregularitatea rechizitoriului sub forma nelegalității rezultate din întocmirea acestuia de un procuror necompetent să efectueze urmărirea penală, actele de urmărire penală fiind efectuate de organe judiciare necompetente material, impunându-se anularea acestora și restituirea cauzei la organul de urmărire penală, iar asupra problemei de drept care formează obiectul sesizării, ÎCCJ nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau prin soluționarea unui recurs în interesul legii și respectiva chestiune de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Contestatorii-inculpați au concluzionat în sensul admiterii sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea chestiunii de drept puse în discuție din oficiu de completul de cameră preliminară.

În drept a invocat dispozițiile art.475 și următoarele C.pr.pen.

Reprezentantul Ministerului Public a concluzionat în sensul respingerii solicitării de sesizare a ÎCCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunile de drept puse în discuție, apreciind că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art.475 C.pr.pen.

III. Punctul de vedere motivat al completului de cameră preliminară.

A. Cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile în vederea soluționării următoarelor chestiuni de drept:

- „dacă infracțiunea de abuz în serviciu, în situația în care funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prev. de art.13 ind.2 din Legea nr.79/2000 raportat la art.297 C.pen. sau la art.248 C.pen. din 1969, la descrierea căreia s-a reținut indiferent de calitatea persoanelor care sunt acuzate, obținerea pentru altul a unui folos necuvenit echivalent cu sumele stabilite drept prejudiciu, în quantum superior sumei de 10.000 de euro, este de competența Direcției Naționale Anticorupție, prin raportare la prev. art.13 alin.1 lit.a din OUG nr.43/2002”.

- „dacă noțiunea de «folos necuvenit» prev. de art.13 ind.2 din Legea nr.78/2000 se circumscrie sintagmei „valoarea sumei sau a bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție este mai mare decât echivalentul în lei a 10.000 de euro”, prev. de art.13 alin.1 lit.a teza a IIa din OUG nr.43/2002, cu consecința atragerii competenței materiale a D.N.A. în temeiul art.13 alin.1 din OUG nr.43/2002”.

completul de cameră preliminară constată admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit dispozițiilor art.475 C.pr.pen., motivat de faptul că:

1. Potrivit art.36 alin.2 teza finală C.pr.pen., Tribunalul este investit cu judecarea cauzei în contestație și potrivit dispozițiilor art.425 ind.1 alin.7 „contestația se soluționează prin decizie, care nu este supusă niciunei căi de atac”, rămânând definitivă la data pronunțării acesteia, fiind astfel îndeplinită condiția prevăzută de art.475 C.pr.pen. referitoare la soluționarea cauzei în ultimă instanță.

Apreciem că legiuitorul a avut în vedere orice cauză aflată în competența instanțelor penale, în care sesizarea completului a fost realizată prin cerere, propunere, rechizitoriu, acord de recunoaștere a vinovăției, indiferent dacă competența de soluționare aparține judecătorului de cameră preliminară, judecătorului de drepturi și libertăți sau instanței de judecată.

2. În speță, contestatorii-inculpați și instanța, din oficiu, au identificat o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea, pe fond, a contestației formulate împotriva încheierii judecătorului de cameră preliminară, și anume:

- „dacă infracțiunea de abuz în serviciu, în situația în care funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prev. de art.13 ind.2 din Legea nr.79/2000 raportat la art.297 C.pen. sau la art.248 C.pen. din 1969, la descrierea căreia s-a reținut indiferent de calitatea persoanelor care sunt acuzate, obținerea pentru altul a unui folos necuvenit echivalent cu sumele stabilite drept prejudiciu, în quantum superior sumei de 10.000 de euro, este de competența Direcției Naționale Anticorupție, prin raportare la prev. art.13 alin.1 lit.a din OUG nr.43/2002”.

- „dacă noțiunea de «folos necuvenit» prev. de art.13 ind.2 din Legea nr.78/2000 se circumscrie sintagmei „valoarea sumei sau a bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție este mai mare decât echivalentul în lei a 10.000 de euro”, prev. de art.13 alin.1 lit.a teza a IIa din OUG nr.43/2002, cu consecința atragerii competenței materiale a D.N.A. în temeiul art.13 alin.1 din OUG nr.43/2002”.

Chestiunea de drept la care face referire art.475 C.pr.pen. impune examinarea acesteia din perspectiva existenței unei ambiguități a dispoziției legale supuse interpretării, ce ar putea da naștere mai multor soluții, prin interpretări diferite. Dezlegerea chestiunii de drept nu implică analiza condițiilor de fapt și de drept specifice cauzei, însă este incidentă în cauza de față și ar putea influența soluția finală.

Obiectul chestiunii de drept îl constituie dispoziții legale de drept procesual, iar soluția dată se poate repercuta semnificativ asupra rezolvării fondului (ÎCCJ Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materia penală, Decizia nr.7/2015). Apreciem că chestiunea de drept supusă analizei ar putea fi necesară și obligatorie pentru tranșarea cauzei pe fond, urmând a se regăsi în soluția ce urmează a fi dată, respectiv admiterea sau respingerea cererilor și excepțiilor formulate de contestatorii-inculpați, din perspectiva îndeplinirii condițiilor de legalitate privind competența materială a organului de urmărire penală având consecință asupra legalității actelor de urmărire penală efectuate și a rechizitoriului.

3. Asupra chestiunii de drept enunțate Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat nici printr-un recurs în interesul legii, nici printr-o hotărâre prealabilă, potrivit art.474 C.pr.pen. și respectiv art.477 C.pr.pen.

4. Chestiunea de drept enunțată nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate astăzi, 05.11.2020

Redarea normelor de drept intern apreciate a fi relevante în speță

Art.13 ind.2 din Legea nr.78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție:

„În cazul infracțiunilor de abuz în serviciu sau de uzurpare a funcției, dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.”

Art.297 Cod Penal

“(1) Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos*) și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, îngreudește exercitarea unui drept al unei persoane ori creează pentru aceasta o situație de inferioritate pe temei de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, orientare sexuală, apartenență politică, avere, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA.”

Art.13 alin.(1) lit.a) din O.U.G. nr.43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție:

“(1) Sunt de competența Direcției Naționale Anticorupție infracțiunile prevăzute în Legea nr.78/2000, cu modificările și completările ulterioare, săvârșite în una dintre următoarele condiții:

a) dacă, indiferent de calitatea persoanelor care le-au comis, au cauzat o pagubă materială mai mare decât echivalentul în lei a 200.000 euro ori dacă valoarea sumei sau a bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție este mai mare decât echivalentul în lei a 10.000 euro.”

Punctul de vedere motivat al completului de cameră preliminară cu privire la fondul cererii

Potrivit dispozițiilor art.3 alin.1 lit.a) din O.U.G. nr.43/2002, una dintre atribuțiile Direcției Naționale Anticorupție constă în efectuarea urmăririi penale, în condițiile prevăzute în Codul de procedură penală, de Legea nr.78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție și de prezenta ordonanță de urgență, pentru infracțiunile prevăzute în Legea nr.78/2000 care sunt, potrivit art.13, în competența Direcției Naționale Anticorupție.

Totodată, se impune a se reține că, dacă în înțelesul Legii nr.78/2000, astfel cum acesta este detaliat în art.5 alin.1 și 2 din actul normativ în discuție, legiuitorul a dorit să clarifice care sunt infracțiunile de corupție (respectiv cele prev. de art.289 – 292 din C.pen., inclusiv când acestea sunt comise de persoanele prev. de art.308 din C.pen.) și care sunt infracțiunile asimilate infracțiunilor de corupție (respectiv infracțiunile prev. de art.10 -13 din Legea nr. 78/2000), nu în același sens se pot interpreta și dispozițiile art.13 alin.1 din OUG nr. 43/2002.

Mai mult decât atât, în sens larg, în sens generic, ambele categorii de infracțiuni sunt infracțiuni de corupție, în raport atât de titulatura actului normativ „pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție”, cât și de scopul legii nr.78/2000 astfel cum acesta este rezumat în art.1 alin.1 din aceasta, respectiv instituirea de măsuri de prevenire, descoperire și sancționare a faptelor de corupție.

Astfel, în opinia completului de cameră preliminară, dispozițiile art.13 alin.1 din OUG nr.43/2002 se impun a fi interpretate în sensul că în competența D.N.A. intră infracțiunile prevăzute în Legea nr.78/2000, cu modificările și completările ulterioare, săvârșite în condițiile textului de lege, fără distincție după cum acestea sunt infracțiuni de corupție sau infracțiuni asimilate celor de corupție, distincție pe care, dacă legiuitorul nu a dorit să o reglementeze, nici interpretul nu o poate face, cu atât mai mult cu cât normele de competență sunt norme imperative, de strictă interpretare.

Mergând cu raționamentul mai departe, pentru argumentele expuse, se reține că sintagma „infracțiune de corupție” prevăzute în art.13 alin.1 din OUG nr.43/2002 nu se poate interpreta decât în sensul său generic, în lipsa unei distincții a legiuitorului.

Infracțiunea de abuz în serviciu, atât în forma sa de bază, prev. de art.297 alin.1 Cod penal, cât și în varianta agravată prev. de art.13 ind.2 din Legea nr.78/2000, este o infracțiune de rezultat aceasta consumându-se în momentul producerii urmării imediate descrise în norma de incriminare.

Pentru a fi reținută comiterea infracțiunii de abuz în serviciu în varianta agravată prev. de art.13 ind.2 din Legea nr.78/2000, este necesară întrunirea atât a elementele constitutive ale infracțiunii în forma de bază, prev. de art.297 alin.1 C.pen., cât și condiția cerută de textul special de incriminare - art.13 ind.2 din Legea nr.78/2000, respectiv obținerea de către funcționarul public, autor al infracțiunii de abuz în serviciu, a unui avantaj patrimonial sau nepatrimonial necuvenit, pentru sine sau pentru altul, neavând relevanță pentru existența infracțiunii în forma prevăzută de legea specială că, avantajul obținut prin comiterea faptei reprezintă mai mult sau mai puțin decât rezultatul infracțiunii de abuz în serviciu, legea specială nefăcând astfel de distincții, așa încât nici judecătorul nu le poate face.

Reținem că valoarea pagubei materiale și valoarea sumei sau a bunului ce formează obiectul infracțiunii de corupție, sunt noțiuni distincte.

În speță, se impune a se analiza dacă noțiunea de „folos necuvenit” se circumscrie sintagmei de „valoare a sumei care formează obiectul infracțiunii de corupție” în sensul disp. art.13 alin.1 lit.a) teza a II-a din OUG nr.43/2002.

Atât în doctrină, cât și în practica judiciară, este unanim acceptat, că, de principiu, atât infracțiunile de corupție, cât și infracțiunea de abuz în serviciu, nu au obiect material.

Ori, în considerarea acestei realități practice și juridice, sintagma „obiectul infracțiunii de corupție”, din cuprinsul art.13 alin.1 lit.a) teza a II-a din OUG nr.43/2002, nu se referă la obiectul material al infracțiunii de corupție.

Pe cale de consecință, prin „valoarea sumei sau a bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție” în sensul disp. art.13 alin.1 lit.a) teza a II-a din OUG nr.43/2002, se au în vedere tocmai foloasele, avantajele dobândite prin comiterea infracțiunii de corupție (în sensul generic reținut mai sus), respectiv bani, bunuri, valori, orice avantaje patrimoniale necuvenite, a căror valoare este mai mare decât echivalentul în lei a 10.000 euro.

În concluzie, apreciem că infracțiunea prevăzută de art.13 ind.2 din Legea nr.78/2000 este o infracțiune de corupție în sensul dispozițiilor art.13 alin.1 din OUG nr.43/2002, iar valoarea folosului necuvenit, echivalent cu suma stabilită drept prejudiciu, reprezentând valoarea sumei ce formează obiectul infracțiunii de corupție, în situația în care depășește echivalentul în lei a sumei de 10.000 de euro, atrage competența Direcției Naționale Anticorupție, în temeiul disp. art.13 alin.1 lit.a) teza a II-a din OUG nr.43/2002.

B. Cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile în vederea soluționării următoarei chestiuni de drept:

- „dacă poate fi subiect activ al infracțiunii de abuz în serviciu în forma autoratului sau a complicității, administratorul unei societăți cu răspundere limitată ce nu are drept asociați

Statul ori alte dezmembrăminte ale sale, precum și Regii autonome ori alte persoane juridice de drept public”;

completul de cameră preliminară constată **inadmisibilitatea sesizării** Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit dispozițiilor art.475 C.pr.pen., motivat de faptul că chestiunea de drept pusă în discuție nu reprezintă o reală problemă de drept generată de dificultăți de interpretare a normei juridice incidente în cauză, nu a generat opinii divergente și nici nu are caracter de noutate, simpla lecturare a normelor penale (art.297 C.pen., art.46 C.pen. și art.48 C.pen.) fiind suficientă pentru a înțelege voința legiuitorului fără a fi necesară o dezlegare din partea instanței supreme.

Față de cele ce preced, în temeiul art.476 alin.1 C.pr.pen., rap. la art.475 C.pr.pen., va admite cererea formulată de contestatorul ..

În temeiul art.476 alin.1 C.pr.pen., rap. la art.475 C.pr.pen., va admite în parte cererea formulată de contestatorul ..

În temeiul art.476 alin.1 C.pr.pen., rap. la art.475 C.pr.pen., va sesiza Î.C.C.J. în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

- „dacă infracțiunea de abuz în serviciu, în situația în care funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prev. de art.13 ind.2 din Legea nr.79/2000 raportat la art.297 C.pen. sau la art.248 C.pen. din 1969, la descrierea căreia s-a reținut indiferent de calitatea persoanelor care sunt acuzate, obținerea pentru altul a unui folos necuvenit echivalent cu sumele stabilite drept prejudiciu, în quantum superior sumei de 10.000 de euro, este de competența Direcției Naționale Anticorupție, prin raportare la prev. art.13 alin.1 lit.a din OUG nr.43/2002”.
- dacă noțiunea de „folos necuvenit” prev. de art.13 ind.2 din Legea nr.78/2000 se circumscrie sintagmei „valoarea sumei sau a bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție este mai mare decât echivalentul în lei a 10.000 de euro”, prev. de art.13 alin.1 lit.a teza a IIa din OUG nr.43/2002, cu consecința atragerii competenței materiale a D.N.A. în temeiul art.13 alin.1 din OUG nr.43/2002.

În temeiul art.476 alin.2 C.pr.pen. va suspenda cauza până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept mai sus menționate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

În temeiul art.476 alin.1 C.pr.pen., rap. la art.475 C.pr.pen., admite cererea formulată de contestatorul ..

În temeiul art.476 alin.1 C.pr.pen., rap. la art.475 C.pr.pen., admite în parte cererea formulată de contestatorul ..

În temeiul art.476 alin.1 C.pr.pen., rap. la art.475 C.pr.pen., sesizează Î.C.C.J. în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

- „dacă infracțiunea de abuz în serviciu, în situația în care funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prev. de art.13 ind.2 din Legea nr.79/2000 raportat la art.297 C.pen. sau la art.248 C.pen. din 1969, la descrierea căreia s-a reținut indiferent de calitatea persoanelor care sunt acuzate, obținerea pentru altul a unui folos necuvenit echivalent cu sumele stabilite drept prejudiciu, în quantum superior sumei de 10.000 de euro, este de competența Direcției Naționale Anticorupție, prin raportare la prev. art.13 alin.1 lit.a din OUG nr.43/2002”.

- dacă noțiunea de „folos necuvenit” prev. de art.13 ind.2 din Legea nr.78/2000 se circumscrie sintagmei „valoarea sumei sau a bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție este mai mare decât echivalentul în lei a 10.000 de euro”, prev. de art.13 alin.1 lit.a teza a IIa din OUG nr.43/2002, cu consecința atragerii competenței materiale a D.N.A. în temeiul art.13 alin.1 din OUG nr.43/2002.

În temeiul art.476 alin.2 C.pr.pen. suspendă cauza până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept mai sus menționate.

Definitivă.

Pronunțată în ședința camerei de consiliu din data de 05.11.2020 la Tribunalul Argeș, Secția Penală.

Președinte - Judecător de cameră preliminară

Judecător de cameră preliminară

Grefier,

Red. /2ex./23.11.2020
06 Noiembrie 2020